



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.6.2016
COM(2016) 434 final

2016/0198 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av
uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland**

MOTIVERING

BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den nuvarande utformningen av uppehållstillståndet härrör från rådets gemensamma åtgärd (97/11/RIF) som antogs 1997. År 2009 ansåg medlemsstaterna att det till följd av sofistikerade förfalskningar var nödvändigt att ta fram en ny utformning av uppehållstillstånden och beslutade att införa modernare säkerhetsdetaljer för att förbättra säkerhetsdetaljerna i uppehållstillstånden.

I rådets förordning (EG) nr 1030/2002, senast ändrad genom förordning (EG) nr 380/2008, fastställs ett enhetligt format för uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland. Till följd av införandet av biometriska kännetecken (ansiktsbild och fingeravtryck), avskaffades uppehållstillstånden i form av klistermärke, och sedan den 20 maj 2011 är endast uppehållstillstånd i form av kort tillåtna. Under förhandlingarna om 2008 års ändring av förordningen, genom vilken biometriska kännetecken infördes på uppehållstillstånden med hjälp av ett kontaktlöst chip, uttryckte några medlemsstater sin önskan att införa ett frivilligt kontaktchip för nationellt bruk i deras e-förvaltningstjänster. Detta godtogs, liksom den frivilliga användningen av kompletterande (nationella) säkerhetsdetaljer.

Dessa uppehållstillstånd i form av kort används även som tillstånd för lokal gränstrafik och som de särskilda tillstånd som utfärdas enligt EU:s lagstiftning om laglig migration¹.

Enhetlighet kontra nationella säkerhetsdetaljer

Kommissionen förespråkar en enhetlig utformning av uppehållstillstånden, vilket även är fallet med viseringsmärket. Det skulle innebära att alla medlemsstater har samma modell av kortet, med samma utformning och säkerhetsdetaljer. Med hänsyn till de tekniska framsteg som gjorts i vissa medlemsstater när det gäller e-förvaltning, ansåg kommissionen dock att det är lämpligt att godkänna ett kontaktchip för e-förvaltningsändamål för de medlemsstater som vill ge tredjelandsmedborgare samma fördelar som sina egna medborgare, och godtog samtidigt att detta leder till en viss oenhetlighet när det gäller formatet.

Mot denna bakgrund lades följande mening till i punkt 2 h i bilaga I till förordningen:

”Medlemsstaterna kan också införa kompletterande nationella säkerhetsdetaljer, förutsatt att de ingår i den förteckning som upprättas enligt artikel 2.1 f i denna förordning och att de

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1), rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12), rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44), rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12), rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15), rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (EUT L 155, 18.6.2009, s. 17), Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU av den 26 februari 2014 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (EUT L 94, 28.3.2014, s. 375), Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1),

överensstämmer med det harmoniserade utseendet av följande modeller och att de enhetliga säkerhetsdetaljernas effektivitet inte minskas.”

Denna förteckning fastställdes senare genom kommissionens beslut C (2009) 3770 av den 20 maj 2009. Den tog upp kompletterande säkerhetsdetaljer som medlemsstaterna kunde utnyttja om de så önskade.

Valet av kompletterande frivilliga säkerhetsdetaljer och genomförandet av dem samt tolkningsutrymmet i fråga om de tekniska specifikationerna, som inte längre är tillräckligt exakta till följd av den tekniska utvecklingen, innebär att uppehållstillståndens kvalitet och utformning i hög grad skilde sig åt mellan medlemsstaterna.

Arbetet med en ny utformning och nya säkerhetsdetaljer inleddes 2010 när en undergrupp till den kommitté som inrättats genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95 (nedan kallad *artikel 6-kommittén*) inrättades för att arbeta med denna fråga.

Ur kommissionens synvinkel innebär denna nystart också ett tillfälle att utreda möjligheten att införa ett enhetligt och harmoniserat format och se till att alla uppehållstillstånd gav samma högsta möjliga säkerhetsnivå. Detta skulle hjälpa gränskontrolltjänstemän och andra tjänstemän att känna igen uppehållstillstånden vid första anblicken.

Såsom förklaras i punkt 3 framkom det dock under samråden med berörda parter att en fullständigt harmoniserad strategi skulle medföra mycket höga kostnader för vissa medlemsstater. Som en kompromiss gick man in för att upprätthålla en förteckning över de nyaste kompletterande säkerhetsdetaljerna, som vid behov kan läggas till i det gemensamma enhetliga formatet.

Ett av de främsta skälen till denna strategi är att det enligt de tekniska specifikationer som antogs 2009 krävs att kortet framställs i plast (liksom kreditkort). De tekniska specifikationerna anger dock inte exakt vilket plastmaterial som ska användas. Det finns olika typer av plast på marknaden, av vilka polykarbonat lämpar sig bäst för ändamålet. I dagsläget består alla kort av flera skikt av olika plastmaterial, även om polykarbonat används mest. Den produktionsteknik för de specifika plastmaterialen som finns tillgänglig i de enskilda medlemsstaterna skiljer sig också åt. På grund av de olika tekniker som används för att framställa korten är det inte möjligt att ta med alla föreslagna säkerhetsdetaljer. Eftersom det nya uppehållstillståndet bör vara kostnadsneutralt har det inte varit möjligt att göra ytterligare framsteg mot en fullständig harmonisering.

De medlemsstater som önskar fortsätta med frivilliga säkerhetsdetaljer är beredda att begränsa dem till ett minimum och ange den teknik som ska användas samt deras placering och storlek i de tekniska specifikationerna. Avsikten är att de ska fastställas i ett framtida genomförandebeslut av kommissionen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 79 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt punkt 2 a, är tillämpligt, eftersom den innehåller bestämmelser om ”villkor för inresa och vistelse, normer för medlemsstaternas utfärdande av visering och uppehållstillstånd för längre tid ...” (f.d. artikel 63.3 a i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen).

Varför föreslås inte en omarbetning?

I princip bör en tredje betydande ändring leda till en omarbetning.

I detta fall finns det emellertid argument som motiverar ett avsteg från denna regel. De huvudsakliga ändringarna avser kommissionens genomförandebeslut som fastställer de hemliga tekniska specifikationerna för framställningen av det nya uppehållstillståndet. I artikeldelen av den föreslagna förordningen har inga väsentliga ändringar gjorts; endast bilagan har ersatts för att visa den nya utformningen. Det krävs snabba lagstiftningsåtgärder för att hämta in det försprång som bedragare har på området, och uppehållstillståndet måste bli svårare att förfalska. Denna förordning är dessutom av begränsat intresse för den breda allmänheten, i motsats till andra förordningar på området som viseringskodexen.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Genom artikel 79.2 a i EUF-fördraget bemyndigas Europaparlamentet och rådet att besluta om åtgärder om ”normer för medlemsstaternas utfärdande av visering och uppehållstillstånd för längre tid”.

Detta förslag ligger inom de gränser som fastställs i dessa fördragsbestämmelser och ändrar inte unionslagstiftningens räckvidd.

Syftet med detta förslag är att säkerställa och ytterligare förbättra den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd mot bakgrund av hur bedragare har utvecklat sina metoder. Detta mål kan inte uppnås på ett tillfredsställande sätt av de enskilda medlemsstaterna, eftersom utformningen måste vara enhetlig och det bara är unionen som kan göra en ändring av en befintlig unionsakt.

- **Proportionalitetsprincipen**

I artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionens åtgärder till innehåll och form inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Åtgärden bör utformas så att målet för förslaget kan uppnås och genomförandet sker så effektivt som möjligt.

Den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd har fastställts i form av en förordning, i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning i alla medlemsstater. Eftersom förslaget utgör en ändring av förordningen måste det också ha formen av en förordning. Till innehållet är detta initiativ begränsat till en förbättring av den befintliga förordningen. Det syftar till att uppnå det politiska målet att bekämpa irreguljär migration genom att göra handlingarna svårare att efterbilda eller förfalska. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

- **Samråd med berörda parter och insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Undergruppen till artikel 6-kommittén har tagit fram ett kravdokument som förtecknar alla önskvärda förbättringar som skulle kunna införas i ett nytt format. Medlemsstaterna har enats om att kontakta sina leverantörer och att lägga fram förslag. De har valt ut den utformning de föredrar och de gemensamma säkerhetsdetaljer som ska tas med i det nya uppehållstillståndet. Ett av kraven var att det nya formatet ska vara kostnadsneutralt.

Under diskussionerna blev det klart att medlemsstaterna inte förespråkade ett fullständigt harmoniserat dokument. De insisterade på att upprätthålla förteckningen över de nyaste kompletterande säkerhetsdetaljerna, som vid behov kan läggas till det gemensamma, enhetliga formatet. På grund av sina olika produktionssystem önskade medlemsstaterna inte ändra sina system utan föredrog att fortsätta med ett gemensamt ”enhetligt” kort med en högre nivå av säkerhet och en uppdaterad förteckning över frivilliga (nationella) säkerhetsdetaljer.

”Enhetlighet” skulle endast innebära en enhetlig utformning och vissa standardiserade säkerhetsdetaljer, till vilka frivilliga nationella säkerhetsdetaljer kan läggas.

På grund av de kostnader detta skulle medföra för vissa medlemsstater gick man in för en kompromiss. Den gick ut på att behålla möjligheten till kompletterande frivilliga säkerhetsdetaljer men att göra förteckningen så kort som möjligt, med hänsyn till hur säkerhetsdetaljernas inverkar på det enhetliga utseendet, särskilt på kortets framsida. Dessutom skulle de tekniska specifikationerna (material och teknik som ska användas, detaljernas placering och storlek osv.) skärpas så att skiftande tolkningar inte längre skulle vara möjliga. På så sätt skulle kortets utseende harmoniseras, vilket är viktigt för att det ska vara enhetligt och lätt kännas igen av gränskontrolltjänstemännen

Den fullständiga listan över frivilliga säkerhetsdetaljer kommer att anges i bilagan som innehåller de tekniska specifikationer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 7 i denna förordning. Bilden i bilagan till denna förordning kan därför, när det gäller baksidan av uppehållstillståndet, variera något beroende på vilka frivilliga detaljer som används av enskilda medlemsstater.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Närmare bestämmelser

Ändringsförordningen grundar sig på artikel 79.2 a i EUF-fördraget som ersatte artikel 63.3 a i EG-fördraget.

1. Danmarks deltagande

I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte ska vara bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket måste Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

2. Förenade kungarikets och Irlands deltagande

Enligt artikel 4a.1 i protokoll 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördragen, ska bestämmelserna i det protokollet också tillämpas på sådana åtgärder som föreslås eller beslutas i enlighet med avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget och som ändrar en befintlig åtgärd som är bindande för dessa båda länder. Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning (EG) nr 1030/2002 som skulle ändras enligt detta förslag. Härav följer att bestämmelserna i protokoll nr 21 är tillämpliga. Detta innebär att Förenade kungariket och Irland inte deltar i antagandet av den föreslagna förordningen (artikel 1 i protokoll nr 21). Enligt artikel 3 i protokoll nr 21 får de dock inom tre månader efter det att förslaget har lagts fram meddela rådet att de önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna åtgärd.

Artikel 4 i protokoll nr 21 är även tillämplig, vilket innebär att Förenade kungariket och Irland har möjlighet att godta åtgärden när den har antagits av Europaparlamentet och rådet.

Med hänsyn till de val som Irland och Förenade kungariket har inom de tre månader som följer på antagandet av förslaget anges sex olika förslag till skäl inom hakparentes. Europaparlamentet och rådet kommer därefter att välja ut ett eller två av de föreslagna skälen, beroende på vilka val som Irland och Förenade kungariket kommer att göra under de tre månader som följer på antagandet av förslaget.

3. Utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i associeringsavtalen

Förordning (EG) nr 1030/2002 är en del av Schengenregelverket som är tillämpligt på Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein på grundval av deras respektive associeringsavtal. Den föreslagna ändringen bör därför också gälla för dessa associerade länder.

4. Artikeldel

Artikel 1

I denna bestämmelse anges att bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002 ska ersättas med en ny bilaga som innehåller en bild på och en allmän beskrivning av det nya uppehållstillståndet.

Artikel 2

För att förbruka befintliga lager införs en övergångsperiod på sex månader under vilken medlemsstaterna kan fortsätta att använda de gamla uppehållstillstånden.

Artikel 3

Denna artikel innehåller först den sedvanliga bestämmelsen om förordningens ikraftträdande.

Därefter föreskrivs det att medlemsstaterna måste införa de nya uppehållstillstånden nio månader efter kommissionens antagande av ett genomförandebeslut om de kompletterande tekniska specifikationerna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1030/2002 fastställs en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland.
- (2) Det nuvarande enhetliga formatet för uppehållstillstånd, vilket i sin nuvarande utformning varit i bruk sedan 1997, måste betraktas som inte längre säkert på grund av de allvarliga fall av efterbildningar och bedrägerier som förekommit.
- (3) Följaktligen behövs det en ny gemensam utformning av uppehållstillstånden för tredjelandsmedborgare, med modernare säkerhetsdetaljer som gör uppehållstillstånden säkrare och förhindrar förfalskningar.
- (4) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att Europaparlamentet och rådet har antagit denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (5) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på dem.]
- (6) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.]

- (7) [I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.]
- (8) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (9) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (10) [I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland (genom en skrivelse av den ...) meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (11) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt och artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (12) När det gäller Island och Norge innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket² som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG³.
- (13) När det gäller Schweiz innebär denna förordning, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁴ som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁵.
- (14) När det gäller Liechtenstein innebär denna förordning, i den mening som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins

² EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁴ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁵ Rådets beslut 2008/903/EG av den 27 november 2008 om fullständig tillämpning av Schengenregelverkets bestämmelser i Schweiziska edsförbundet (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1)

anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁶, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁷.

(15) För att man ska kunna förbruka befintliga lager av uppehållstillstånd bör en övergångsperiod fastställas under vilken medlemsstaterna kan fortsätta att använda de gamla uppehållstillstånden.

(16) Förordning (EG) nr 1030/2002 bör därför ändras på följande sätt:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Upphållstillstånd som överensstämmer med specifikationerna i bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002 och som gäller till och med det datum som avses i artikel 3 andra stycket får användas för viseringar som utfärdats under de sex månader som följer på detta datum.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med tolv månader efter antagandet av de kompletterande tekniska specifikationer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1030/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Talmannen

På rådets vägnar
Ordförande

⁶ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁷ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).